

ГЛАСНИК

ЦРКВЕНИ, ШКОЛСКИ И ДРУШТВЕНИ ЛИСТ

Издаје: Управа
Срп. епархије
темешварске

Излази 1. сваког месеца. Уредништво
и Администрација у Timisoara Cetate,
Piata Unirii Nr. 2. Телефон бр. 523
(Рукописи се не враћају)

Уређује:
Слоб. Костић
Епарх. бележ-
ник

Садржај:

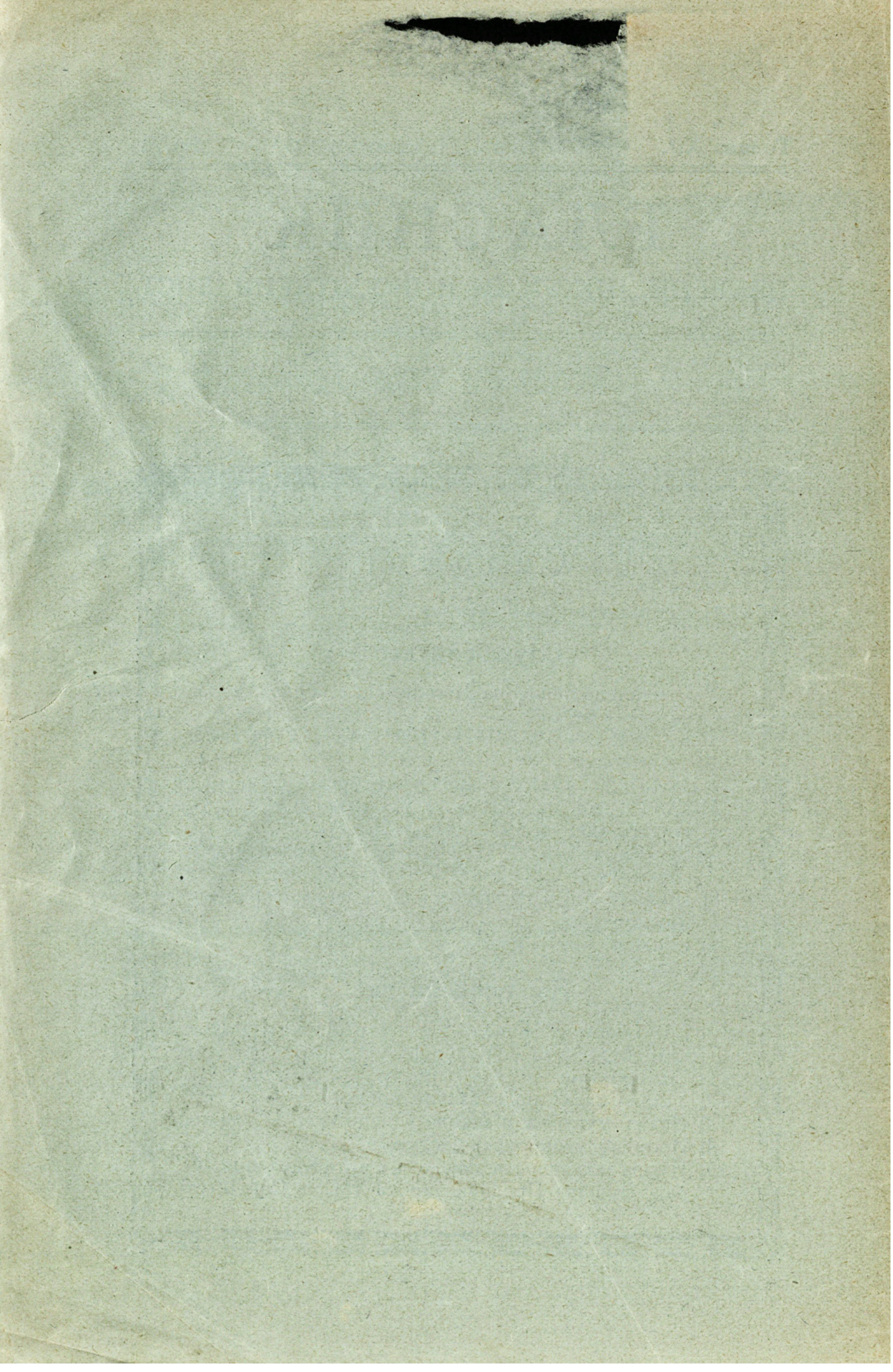
- 1) Претплатницима Гласника

Службени део:

- 2) Посланица Епископа Дијецезана о оснивању Банатске епархије
- 3) К. 1046 из 1931./79 из 1932 чинодејства више свештеника
- 4) Ш. 181/зап. 1931 стечај на учит. место у Дињашу
- 5) Ш. 181/зап. из 1931 исто у Сараволи
- 6) Ш. 182/зап. из 1931 исто у Немету
- 7) Ш. 93/през. из 1932 учитељи по градацији и спреми.
- 8) Држање цркв. одборске или скупшт. седнице у невреме
- 9) Сведоци при венчању

Неслужбени део:

- 10) Еп. Георгије: Беседа на опелу Марка Богдана потпретседника ЕАОдбора
- 11) Еп. Георгије: Беседа о посту
- 12) Устав Српске православне цркве
- 13) Исказ учитеља и школске деце 1931/32 године
- 14) Промене у парохиској служби
- 15) Изјава захвалности поводом смрти Катарине је-реја Душана Предића пароха у Срп. Св. Петру

ГЛАСНИК

ЦРКВЕНИ, ШКОЛСКИ И ДРУШТВЕНИ ЛИСТ

Претплатницима Гласника

Прошле године није Гласник уредно излазио зато, што је штампарија, у којој је Гласник штампан, и која једина има слова за цео табак, дошла у финансиске тешкоће те није радила, него је рукопис и данас застао у истој необрађен;

што се Гласник сам бори са финансиским тешкоћама, те због дуга за претплату од око 150000 леја, није имао финансиске снаге да може дужностима одговарати.

Пола године Гласник није излазио. За то пола године увидели су наши читаоци, да морамо имати српско гласило овде у Румунији ма и у обиму Гласника, те су настојали да се лист и даље издаје. У уверењу, да уверавања неће бити празне речи, и да ће сви наши читаоци настати да се дужна претплата уплати а нова уредно уплаћује, данас настављамо издавање листа.

Гласник ће излазити месечно у обиму од једног табака.

Гласник ће као и до сада пратити развој живота црквеног, вероисповедно—школског, економског и социјалног Срба у Румунији, те радо издавати и објављивати све извештаје, које се на то односе. Посебно ће се бавити животом наше браће у Клисуре која немају својих српских школа.

Ако буде дужна претплата на време уплаћена, Гласник ће својим читаоцима накнадити све неиздате бројеве прошле и ове године.

Молимо другове свештенике и учитеље и сву бра-

Ћу нашу да шаљу ради штампе извештаје о кретању нашем у целој Епархији.

Претплата на Гласник за 1932 годину износи леја 160 (једна стотина шездесет леја).

У Темишвару, на Тодорову суботу 1932.

УРЕДНИШТВО

Службени део

ГЕОРГИЈЕ

по Божјој милости православни Епископ банатски свему свештенству и народу у Богом чуваној Епархији банатској

У хришћанској љубави шаље од Оца небескога измољени благослов а од себе архијерејски поздрав и хришћански целив.

Одлуком Светога архијерејскога сабора, на основу овлаштења у Црквеном уставу (чл. 12 и 15) решено је да се две суседне епархије, вршачка и темишварска, споје у једну епархију, под именом Банатске Епархије, осим града Панчева, који се спаја са Београдско-карловачком архиепископијом.

И до сада су те две епархије сачињавале једну целину, одељене обе од других народних и црквених делова Дунавом и Тисом, насељене махом из деспотских земаља старе Отаџбине и из јуначких војних крајина, Поморишке, Потиске и Подунавске, и спојене међу собом заједничким пограничним срезовима, управним и судским, заједничким трговачким, индустриским и политичким средиштем старе деспотовине Великога Бечкерека и саобраћајним везама које сав Банат везују у једну област. И по светлим предањима уједињене су обе ове наше епархије које су биле заједничко гнездо српских деспота и српске властеле, последње куле српских повластица и седиште српске Војводине. У црквеном погледу оне се у тешким временима као најближе сестре допуњавале и снажиле. Основане од обновљене Пећке патријаршије пре 400 година, на мртвим стражама, на североисточном рубу

народнога тела, оне се једна у другу преливале, када је то било по свете интересе Цркве и народа потребно. Тако је Темишварска епархија год. 1864. уступила ослабљеној Вршачкој сав Панчевачки протопрезвират, да би своју сестру тако ојачала и одржала, а Вршачка је недавно иза светског рата, после разграничења, уступила Темишварској с ону страну границе дичну Банатску Клисур у на Доњем Дунаву, да би се сви делови Српске цркве у савезничкој земљи Румунији спојили у једну црквену заједницу.

На тремећи у Банату треба да се нађе Српска црква уједињена, да би била снажна и угледна, и да би јединственом управом дала и ван границе отаџбине добар пример верске и црквене организације и верске стрпљивости, а својим вернима сигурно окриље и самопоуздање.

У јединству је боље очувано и јединство вере и јединство љубави и наде. По вољи је Божјој и у духу Христову да делови црквени буду што већи и јачи, према оном Господњем начелу: „једно стадо и један пастир“. Епархије су основне јединице Цркве и извор свих благодетних дарова и овлаштења. Што су јаче и напредније те јединице, биће така и сва уједињена наша Црква.

Наша кула у црквеном и народном животу у Банату, град Панчево, прелази сада у архијерејску бригу и под окриље Српског Патријарха, заједно са ослободилачким и јуначким Београдом. Са поносом и одушевљењем испраћамо на пут спасења и величине побожни град Панчево, задовољни да је он, под заштитом и управом своје Епархије, сачувао до ових светлих дана слободе све светиње народне и црквене неокрњене.

Делови наши с ону страну границе у Румунском Банату остаће по Црквеном уставу (чл. 14) и после овога спајања епархија „у јерархиском односу према Српској православној цркви, у коме су били досада“, а исто тако и према потписаноме као законитоме архијереју свом који ће, у односу према тим деловима, носити и даље поред назива Епископа банатског и назив Епископа темишварског.

*Љубазна у Господу браћо и децо наша по Хрисѣу
Спасишељу!*

Са великом радошћу примамо духовно старање над свештенством и народом свеколике Епархије банатске, и именован Господњим молимо Вас да се заједно са нама трудите на спасењу и вечном животу свом и овога и онога света, ради славе Божије и величине отаџбине наше и народа уједињеног у њој и Краљевског престола нашег са носиоцем круне, Богом изабраним ослободиоцем и обновитељем нашим.

Са великом вером у Промисао Божји који води народ наш и цркву нашу преко голготских путева спасења ускрсу и узносењу у слави, за Господем Спаситељем, овим проглашавамо са 1 мартом ове Господње године спајање епархија, Темишварске и Вршачке, у једну епархију Банатску.

У свима верским и црквеним пословима свештенство и народ са општинама и манастирима нека се са горњим даном у поверењу обраћа на нас и на Црквени суд Епархије банатске, и то у Вел. Кикинду, до скорог пресељења у Вршац.

Дано у Великој Кикинди, на дан Светога Мироточивога Симеона 13/26. фебруара године Господње 1932.

Горе поменути

Георгије, с. р. *) Епископ

*) Нека се прочита у идућу недељу у свим светим храмовима.

Чита се следећа одлука: — „К. 1491/през. из 1930 Свима парох. звањима. Поводом претставке Његовог Преосвештенства Епископа Битољског Господина Јосифа ЕБр. 1160/1930 коју је упутио Светом арх. синоду у питању учествовања више свештеника приликом чинодејства, Св. арх. синод у седници својој од 30. VIII. 12. IX. 1930. под Бр. 2213/зап. 1069 одлучио је, да надлежни свештеник, приликом тражења од стране пастве, да на неком чинодејству учествују више свештеника, не може спречити у суделовању свештеника који је дошао из почасти, а остале парох. свештенике (и капелане) дотичне цркве да има узимати по реду. Што се пак тиче ђакона при парох. црквама,

то одредба, која је важила за цркву у предрадној Србији, има се проширити на целу цркву у земљи, наиме, кад се траже два или више свештеника да учествују на једном чинодејству, увек као други има да буде ђакон дотичне цркве. — Ова одлука Св. арх. синода саопштава се свима парох. свештеницима и то онима где их има више, тако да на заједничкој доставници потврде, да су одлуку узели на знање. Ради тачног извршења те одлуке свештеник водиће књигу о случајевима када је учествовао у чинодејству, сем њега као надлежног пароха, ђакон и други свештеник са датумом када и у ком случају и који по имену свештеник је учествовао као позван.—Епарх. конзисторија у Вел. Кикинди, 6 19. IX. 1930. (М. П.) Георгије, с. р. Епископ.—К. 1046 из 1031/79 из 1932.

РЕШЕЊЕ:

Одлука се на знање узима, те се о истој овим решењем извештавају сва пар. звања."

Из седнице Епарх. конзисторије одржане у Темишвару, 8, 21. I. 1932.

ГЕОРГИЈЕ, с. р. Епископ

Стечај

На упражњено учитељско место (мушка снага) на срп. вероисповедној основној школи у Дињашу расписује се стечај са правом уживања:

1) Прописана учитељска плата по државном закону, 2) Слободан стан у природи, 3) Башта поред стана, или новчана накнада према дневној цени, 4) Прописан писаћи паушал, 5) Огрев у износу од 10 м. исечено доведено.

Дужности су прописане Школском уредбом, наређењима и дисциплинарним правилима.

Рок стечају је 1. V. 1932.

Из седнице Епарх. школ. одбора одржане у Темишвару, 21, I. 1932.—Ш. 181/зап. из 1931.

Стечај

Ради сталног попуњења учитељског места на срп. вероисповедној основној школи у Сараволи са правом уживања:

1) Прописана учитељска плата, по државним законима 2) Слободан стан у природи, 3) Башта поред стана, или новчана накнада за башту према дневној цени, 4) Прописан писаћи паушал, 5) Огрев у износу од 10 м. исечено доведено.

Дужности су прописане Школском уредбом, наређењима и дисциплинарним правилима.

Рок стечају је 1. V. 1932.

Из седнице Епарх. школ. одбора одржане у Темишвару, 21. I. 1932. — Ш. 183/зап. из 1931.

С т е ч а ј

На упражњено учитељско место (мушка снага) на срп. вероисповедној основној школи у Немету расписује се стечај са правом уживања:

1) Прописана учитељска плата по државним законима, 2) Слободан стан у природи, 3) Башта поред стана, или новчана накнада према дневној цени, 4) Прописан писаћи паушал, 5) Огрев у износу од 10 м. исечено доведено.

Дужности су прописане Школском уредбом, наређењима и дисциплинарним правилима.

Рок стечају је 1. V. 1932.

Из седнице Епарх. школ. одбора одржане у Темишвару, 21. I. 1932. — Ш. 182/зап. из 1931.

Држање цркв. одборске или скупшт. седнице у невреме

Забрањује се подручним цркв. општинама да у недељне и празничне дане за време литургије или непосредне пред или за тим држе одборске или скупштинске седнице; обавезују се цркв. општине да у записнику цркв. одбора и скупштине наведу не само место и дан него и час (пре или после подне) састанка одбора или скупштине; подручна парох. звања упућују се да сазив скупштинске седнице супротно горњему не објављују у св. храму а сваки намерава ни састанак одбора или скупштине супротно наведеноме без одлагања пријављују Епарх. адм. одбору. (Из Зборника бр. 4-1931.)

Дл Ш. 93/през. из 1932.

У вези са решењем Ш. 93/през. из 1932 о уређењу учитељских берива констатује се да су иста одређена по категорији места, годинама службовања о унапређењу у степене на основу државног школског закона као што следе:

Т. бр.	Име црквене општине	ИМЕ УЧИТЕЉА	Кат. места	Градап.	Степен унапређења
1	Арад	Бура Миланковић	V	V	I
2	Арадгај	Невенка Томин	V	II	I
3	Варјаш	Бура Керпенишан	XIII	II	A
4	"	Васа Росић	XIII	II	A
5	"	Ангелина Савић	XII	—	A
6	Вел. Св. Миклуш	Вида Видак	VII	I	A
7	Дежан	Маринко Буричин	XII	—	A
8	Дента	Илија Дишић	XII	II	A
9	Динђаш	Вида Фенлачки	XII	III	A
10	"	Вука Мијатов	XII	II	A
11	Иванда	Милена Маричић	XII	—	A
12	Камерални Св. Бурађ	Олга Мошеско	XII	II	A
13	Кетфелъ	Воја Ђирић	XII	—	A
14	"	Јулијана Веселиновић	XII	II	A
15	Кеча	Зорка Петровић	XII	—	A
16	Краљевац	Жарко Молдован	XII	—	A
17	Лукаревац	Жива Поповић	XII	I	A
18	Мали Бечкерек	Даринка Мијатов	XII	II	A
19	Манастир Св. Бурађ	Драгомير Керпенишан	XII	—	A
20	Мунара	Живка Малошевић	XII	—	A
21	Темпшвар	Војислав Веселиновић	II	—	A
22	Нађлак	Велинка Остојић	XIII	II	A
23	Нађфала	Иван Стаморан	XIII	—	A
24	Немет	Аурелија Адамовић	XIII	II	A

Г. бр.	Име црквене општине	ИМЕ УЧИТЕЉА	Кат. места	Градација	Степен унапређења
25	Парац	Жива Пашић	XII	II	ДА
26	Петрово Село	Јустина Лазаров	XII	I	ДА
27	"	Лепосава Лазаров	XII	IV	ДА
28	Печка	Даринка Урсић	XI	—	ДА
29	Рудна	Думитра Дошен	XII	—	ДА
30	Саравола	Јулка Јеремија	XII	—	ДА
31	Српски Св. Мартон	Миливој Стојановић	XII	—	ДА
32	"	Смиља Рапић	XII	II	ДА
33	Српски Св. Петар	Предраг Бугарин	XII	II	ДА
34	"	Марија Бугарин	XII	II	ДА
35	Сока	Мирослав Томашевић	XII	I	ДА
36	"	Емилија Мартиновић	XII	—	ДА
37	Св. Петар	Лаза Адамовић	XII	—	ДА
38	Чанад	Иван Ракић	XII	II	ДА
39	"	Јул. Петровић	XII	—	ДА
40	Ченеј	Милан Мијагов	XII	II	ДА
41	Станчево	Видосава Игњатовић	XII	—	ДА
42	"	Меланија Бугарин	XII	—	ДА
43	Темишвар Град	Вера Старосолска	II	I	ДА
44	Темишвар Фабрика	Петар Костић	II	—	ДА
45	Торња	Слободан Керпенишан	XII	—	ДА
46	Толвадија	Младен Станишић	XII	—	ДА
47	Фенлак	Никола Малетић	XII	V	ДА
48	"	Кагица Малетић	XII	VI	ДА
49	Фенъ	Зорка Гимбош	XII	—	ДА
50	Референт Еп. шк. одб.	Манојло Попов	II	V	ДА

Учитељи свештеници са учит. дипломом и положеним испитом из националних предмета јесу:

1) Гад: јереј Владимир Ненадов; 2) Дињаш: јереј Рада Фенлачки; 3) Нађфала: јереј Коста Мијатов; 4) Саравола: јереј Станмир Поповић; 5) Срп. Св. Мартон: јереј Теодор Рајчић; 6) Ченеј: јереј Христифор Којић; 7) Чаково: јереј Георгије Терзић.

Учитељи свештеници са учитељском дипломом без положеног испита из националних предмета јесу: Вел. Св. Миклуш: јереј Симеон Видак.

Учитељи свештеници без испита учитељског оспособљења јесу:

1) Ђир: јереј Никола Бебић; 2) Иванда: јереј Војин Паскуловић; 3) Кнез: јереј Александар Поповић; 4) Рудна: јереј Љубомир Бугарин.

Код учитеља ознака са словом „Д“ значи дефинитиван, „П“ привремен, „А“ ажурор.

О горњем се извештавају све црквене општине и учитељство Епархије темишварске.

Епарх. школ. одбор у Темишвару 5/18. II. 1932.

Сведоци при венчању

Ради придржавања објављује се распис Св. синода Бр. 3541/зап. 1545 из 1930 „Када су сведоци при венчању (кум или стари сват) малолетна лица, онда свештеници треба у рубрици „Примеда“ да ставе и два пунолетна лица као присутне том чину венчања, првенствено из родбине дотичног малолетника — сведока“.

Придржавања ради објаве у св. храму објављује се одлука Св. синода Бр. 3066/Зап. 1212 из 1931.: „Кум не може бити иноверац, већ само лице православне вере.“

Неслужбени део

БЕСЕДА

на опелу *Марка Богдана*, потпретседника Епархиског административног одбора, изговорена у Великој Кикинди 27. јан. (9 фебруара) 1931. године од Епископа ГЕОРГИЈА

„Јер си земља“, рекао је Господ првome човеку, „и у земљу ћеш да се враћаш“ (Бит. 3., 9).

Оно што је на нама трошно и пролазно, ето, по Божјој непроменљивој уредби, мора да се истроши и у прах распадне.

Али то смртно тело наше може уз помоћ бесмртне душе у себи да твори бесмртна дела. Свако добро дело наше бесмртно је. Ни чаша воде пружена ближњему, по речима Спаситељевим, не може да пропадне. Свако добро дело наше па и онај најмањи добар уплив који зрачи на околину душа наша не пропада, него остаје и после нас као духовно и морално благо нашем потомству у наследство. Неизмерна је вредност наших добрих дела, јер она не само да су непропадљива, него могу још и да расту и множе се у бесконачност и после смрти наше. Зар је једно мало задужно дело нарасло у потомству не само у звучној вредности него још више у духовним и моралним вредностима и капиталима?

Велика је зато наша утеха да је сваки човек способан да у смртном телу твори и за собом да остави бесмртна и непроцењива дела која душу у царству славе прослављају вечно.

Зар треба и за то примера?

Родитељ који изведе на пут потомство зар није себе овековечио? Колико се у том потомству налази уложена његова не само обичнога него још више духовнога и моралнога капитала? И како може да нестане онога духовнога блага које наслеђује од предака потомство и преноси то са колена на колено у небројеним облицима добрих особина и добрих уплива који се још и развијају и множе?

Јавни радник који нађе себи круг рада и у широј породици јавнога живота, зар није могао да стече и така бесмртна дела која ће да чува и расплођава сав народ и све човечанство које је он богатио духом својим?...

Наш драги и далеко познати покојник Марко Богдан кога трошно тело данас предајемо мајци земљи, оставио је за тобом тако видљиво и невидљиво угледно наследство и за своје потомство и за народ.

Хришћанска душа покојникова, добра и просве-

ћена, не само да је зрачила него је из себе расипала доброту. Она је била елеменат који ублажава, стишава и умирује и још више, који удружује, срођава, спаја душе у братске заједнице.

Не само мудри савети покојникови, него и смишљено руковођење свих послова за које је његова богата душа доспевала, и све установе које је он основао или помогао основати сведочиће трајно о његовим добрим делима.

Све несугласице знао је покојник да измири и спорове да реши по оном највишем закону „*који све сноси, све верује, свему се нада, све шрпи,*“ и „*покрива мноштво греха*“, и који се зове љубав хришћанска.

За скоро три десетине година нашега заједничкога рада на црквеном пољу, можемо овде да посведочимо: да тога честитога нашег сарадника никада није изневерила његова жива и предана заузимљивост за црквене послове, његова смиреност и ненаметљивост са својим зрелим мишљењима и његово уважавање и одано помагање црквених власти.

У свима многобројним телима и одборима, и на сваком састанку и саветовању о општекорисним пословима покојник је увек остао себи доследан, да не штеди своје радне снаге, да даје и од своје душе све што може, а да не измиче испред тешкоћа и жртава.

Зато је наш покојник остао и на сутону живота и до краја раден и одлучан, уважен и омиљен.

Покојник наш који нас привидно оставља, остаје међу нама као пример доброг човека и вредног, плодног и заслужног јавног радника.

Успомену покојнога и честитога Богдана Марка и његов светао пример очуваћемо у потомству а његове тековине привредне и културне помагаћемо, и тако добра дела његова унапређиваћемо чинећи на тај начин трајан помен своме ближњем.

Нека је добром покојнику нашем Марку и сада и у свакој прилици од нас искрено изречено:

Вечан му помен! И вечна му хвала и слава!

БЕСЕДА О ПОСТУ

изговорио у Великој Кикинди уз Ускршњи пост 1931. г.
Епископ ГЕОРГИЈЕ

Законима Божјим учимо се не само из Светога писма и Светога предања него и у природи. И природно откривење и натприродно, у Светом писму и Светом предању, стоје у складу и допуњују се.

И закон Божји о посту у Светом писму и Св. предању открива се и потврђује исто тако и у природи.

Као што у свету природном постоји закон исхране, тако исто постоји и закон поста. Сва жива бића упућена су по природним законима да велики део живота посте. Мушице и мухе завлаче се у своја гнезда, и сву зиму препосте. И пчеле се преко зиме уздржавају, и врло мало једу. Пужеви се зазидају у своју кућу, и преко зиме оданде не излазе нити једу. Гуштерови, жабе и змије преспавају зиму. И рибе зими посте. Чак и зверке завлаче се зими у јазбине и брлоге. Као испосници у ћелијама живе и те крвожедне животиње кроз дуже време без хране. И медвед сву зиму преспава и препости. Исто тако спавају и посте зими и мали глодари, рчак и слепи миш, јазавац и јеж. У жарким крајевима за време летње жеге многе животиње исто тако спавају и посте. Црви и гусенице и небројена нижа жива бића по законима свога развитка претварају се у луткице или се учауре, и већи део живота тако испосте.

И биљке посте. Један велики део биља листа и храни се само неколико дана или недеља, а већи део у години мирује и спава. Тако живи све рано пролетње цвеће. И воћке и лисната дрвета зими спавају и посте. Исто тако чине и траве и жита. Свако семе као учаурено може да спава и мирује, док не никне, неколико година.

То је закон поста који влада у свету. Пост је потреба живота свих живих бића као и исхрана. Бог их је такима створио да се хране и да посте. И сва природа око нас упућује на пост.

У зиму мајка природа затвара своја недра и ускраћује нам храну. То је време општега уздржавања и поста у свој природи.

А када прође време уздржавања и поста колико се и онда уздржавају животиње. Никада се не преједе животиња. Да убијеш и вола и коња, неће више јести ни пити, него колико им треба. Само кад су и док су гладне и жедне једу и пију животиње. Има животиња које једу једаред на дан, а има их и које једу у недељи дана једаред и још ређе. Редак је испосник који се у посту и подвизању може мерити са многим животињама и биљкама.

А колико су само животиње стрпељиве и умерене? И како су задовољне са малим! И пас и мачка колико само трпе и стрпљиво чекају да се нахране! И магаре и коза и кокош колико су са малим задовољни! И зато су животиње и живе и здраве.

Из свега излази да телу треба дати одмора не само у сну него и у посту. Најнежнији органи за варење и измену материје траже одмора само у посту у којем се крепе и занављају.

И већина болести које доносе сигурну смрт лечи се само постом. Наука је једнодушно потврдила речи Спаситељеве: „*Овај се род (демонски) ничим не може исцераиши до молишвом и посшом*“ (Марко 9, 29). Од најљућих отрова у телу ослобађа само пост.

Велике постове одредила је зато Света црква по непогрешивом надахнућу при почетку уласка у новогодишња времена, када је тело изложено променама између хладноће и топлоте и услед тога разним болестима. За те критичне дане спрема нас, чисти, крепи и осигурава пост.

Сваки позив захтева пост. Радник и ратар мора бити велики испосник. Његово тело мора бити увек снажно и отпорно, да одоли променама времена, и поднесе терете напорнога рада.

И духовни радник треба да пости. И мисли и осећаји чисте се и бујају у посту. Ми смо други до подне а други после подне. Ведрији смо и бољи увек уз пост. Небројени греси и пороци долазе од прекомерним јелом и пићем отрованог тела и услед тога од ослабљених и осетљивих живаца које ослобађа и занавља пост. У посту се чудеса са нама збивају. По црквеном предању строги испосници добијали су

у посту дар прорицања и лечења. Истинита је реч да пост „швори свешћенике и пророке“.

Када тако стоји, је ли онда чудо да Св. црква прети за нарушивање поста свештенику свргнућем а световњаку одлучењем од Свете цркве. Још страшнији суд чека онога који руши пост од страшних последица тога и за телесни и духовни и вечни живот. Сав свет је сазидан по мери и правилу. И небо и земља осуђују онога који руши ту вечну уредбу Божју.

Посни дани то су дани не само лечења него и искупљења и спасења. То су дани свети и незаборављени. То су доживљаји праве слободе и блаженства. Окови су нам уз пост збачени и у души и у телу; тирани су нам наши оданде прогоњени; мучење је наше онде престало; болови су наши одуминули; црне бригае су нас оставиле; страха не осећамо; увреде опраштамо и терете не осећамо. Благост је уз пост потиснуо гнев, добра воља злобу, љубав мржњу. Све разумемо, све сносимо тада, и све праштамо. У нама букти љубав „која све покрива“.

Човек је опијен слашћу телеснога живота, збуњен и заробљен. Треба да се уз пост одмори од живота телеснога, и да се истрезни од заноса његова.

Старост живи само од умерености и продужује век. Терети старости не могу се дуго носити, ако се множе и терети неумерености. Гледамо са болом толике бедне старце који су пре времена остарели, и постали терет другима.

Како је драгоцену духовну ведрину и бистрину умерености, и како је многи мало цене! Радије се бира тренутна „земаљска сладосћ греха“ (Јевр. 11., 25) са сањивошћу него ли умереност са снагом и богатством духа.

Утврђено је да сувишно јело не храни, него трује не само тело него и душу. Равнотежу између тела и духа држи умереност. Пуниш ли сувише тело, празниш душу.

Живот је свемоћан и бесмртан, ако се не гаси грехом. Од греха је дошла у свет смрт са свима невољама. Од смрти бранићемо се најбоље постом и молитвом.

И С К А З

деце која похађају српске вероисповедне основне школе
1931/2 године

Р. бр.	Име општине	ИМЕ УЧИТЕЉА	Р а з р е д							Свега
			I	II	III	IV	V	VI	VII	
1	Арад	Миланковић Ђорђе	12	11	10	7	6	1	—	47
2	Арад Гај	Томин Невенка	11	18	16	10	9	—	—	64
3	Варјаш	Керпенишан Ђорђе	—	—	34	28	—	—	—	62
4	"	Савић Ангелина	45	27	—	—	—	—	—	72
5	"	Росић Василије	—	—	—	28	42	8	15	93
6	Вел. Св. Миклуш	Видак Видосава	20	15	—	—	—	—	—	35
7	"	Видак Симеон	—	—	15	12	10	4	—	41
8	Гад	Ненадов Владимир	18	18	10	5	4	4	—	59
9	Дежан	Ђуричин Маринко	7	4	4	7	8	—	—	31
10	Дента	Дишић Илија	13	12	14	16	9	3	—	67
11	Дињаш	Фенлачки Видосава	—	59	—	—	—	—	—	59
12	"	Фенлачки Рада	—	—	24	—	23	—	—	47
13	"	Мијатов Вукосава	57	—	—	23	—	—	—	80
14	Ђир	Бебић Никола	12	15	12	10	8	1	2	60
15	Иванда	Паскуловић Војин	—	—	25	17	11	11	—	64
16	"	Маричић Милена	24	42	—	—	—	—	—	66
17	Кам. Св. Ђурађ	Мошеско Олга	18	17	10	16	10	4	—	75
18	Кетфељ	Ђирић Војислав	—	—	26	18	23	14	—	81
19	"	Веселиновић Јулка	28	33	—	—	—	—	—	61
20	Кеча	Стојановић Миша	8	9	9	5	1	4	1	37
21	Кнез	Поповић Александар	1	1	4	2	3	2	—	13
22	Краљевац	Молдован Жарко	22	28	21	14	9	2	—	96
23	Лукаревац	Поповић Жива	4	4	4	5	3	2	—	22
24	Мали Бечкерек	Мијатов Даринка	12	11	6	7	4	4	—	44
25	Мунара	Малошевић Живка	7	7	3	5	4	—	—	26
26	Моноштор	Керпенишан Драг.	2	2	4	2	—	2	—	12
27	Мехала	Веселиновић Вој.	16	11	12	11	2	—	—	52
28	Нађлак	Остојић Велинка	2	3	6	1	4	2	—	19
29	Нађфала	Стаморан Иван	—	—	19	12	7	6	—	44
30	"	Мијатов Коста	31	25	—	—	—	—	—	56
31	Немет	Адамовић Аурелија	25	22	17	14	6	1	—	85
32	Парац	Пашић Жива	4	5	6	2	6	5	—	28
33	Петрово Село	Лазаров Јустина	—	—	23	15	8	5	—	51
34	"	Лазаров Лепосава	19	23	—	—	—	—	—	42
35	Печка	Урсић Даринка	3	5	2	1	4	1	—	16
36	Рудна	Бугарин Думитра	35	29	—	—	—	—	—	64
37	"	Бугарин Љубомир	—	—	30	13	11	3	—	57
38	Сока	Јеремија Јулка	20	17	17	—	—	—	—	54
39	"	Поповић Станимир	—	—	—	17	15	8	5	45

Р. бр.	Име општине	ИМЕ УЧИТЕЉА	Р а з р е д							Свега
			I	II	III	IV	V	VI	VII	
40	Сока	Томашевић Миросл.	—	—	28	22	9	2	2	53
41	"	Мартиновић Емилија	19	32	—	—	—	—	—	51
42	Срп. Св. Мартон	Стојановић Миливој	—	—	42	34	—	—	—	76
43	"	Радић Смиља	52	35	—	—	—	—	—	87
44	"	Рајчић Теодор	—	—	—	—	37	22	16	65
45	Срп. Св. Петар	Бугарин Предраг	—	—	—	29	24	20	—	73
46	"	Бугарин Марија	34	36	—	—	—	—	—	70
47	"	Адамовић Лазар	—	—	45	—	—	—	—	45
48	Чанад	Радић Иван	—	—	23	25	16	6	5	75
49	"	Петровић Јулка	27	23	—	—	—	—	—	50
50	Ченеј	Мијатов Милан	—	—	26	25	13	9	6	79
51	"	Којић Христифор	34	35	—	—	—	—	—	69
52	Станчево	Бугарин Меланија	—	39	—	6	4	—	—	49
53	"	Игњатовић Вида	32	—	27	—	—	—	—	59
54	Тем. Град	Старосолска Вера	9	5	4	4	1	—	—	23
55	Тем. Фабрика	Костић Петар	19	6	9	4	—	—	—	38
56	Толвадија	Станишић Младен	5	7	4	6	2	2	—	26
57	Торња	Керпенишан Слоб.	5	8	3	4	—	—	—	20
58	Фенлак	Малетић Никола	—	—	22	17	11	5	6	61
59	"	Малетић Катица	28	20	—	—	—	—	—	48
60	Фењ	Гимбош Зорка	4	21	9	8	4	9	3	60
61	Чаково	Терзић Ђорђе	5	4	3	3	—	—	—	15

Промене у парохиској служби

Разрешени су од даље администрације парохија:

Толвадија: јереј Љубомир Бугарин; Моноштор: јмн. Митрофан Шољмошанов, са 1. XII. 1931.; Белобрешка: јереј Владимир Ненадов; Гад: јереј Никола Бебић; Рудна: јереј Александар Поповић; Ђир: јереј Љубомир Бугарин; Кнез: нам. Милан Николић са 15 јан. 1932.; Д. Љупкова: јмн. Виктор Поповић; Свињица: јмн. Стефан Станков; Лукаревац: јмн. Иларион Сујић; Лесковица: јмн. Мирон Болгарић; Мачевић: јереј Кирил Србован; Дежан: јмн. Михаило Јовановић; Станчево: јмн. Севастијан Перић са 1. II. 1932.; Овсеница: јмн. Дамаскин Рацков; Срп. Пожежена: јереј Анђелко Станковић; Петрово Село: јмн. Георгије Драгић; Сока: јмн. Дамаскин Рацков са 1 априлом 1932.

Послављени су за администрашоре парохије:

Моноштор: јереј Добромир Стојић; Толвадија: јмн. Митрофан Шољмошанов са 1. XII. 1931.; Белобрешка: јереј Драгутин Кугел; Гад: јереј Владимир Ненадов; Бир: јереј Никола Бебић; Рудна: јереј Љубомир Бугарин; Кнез: јереј Александар Поповић; Д. Љупкова: јереј Станислав Секулић; Свињица: јмн. Виктор Поповић; Лукаревац: јмн. Димитрије Поповић; Лесковица: јереј Мата Новаковић; Мачевић: јмн. Мирон Болгарић; Дежан: јереј Кирил Србован; Станчево: јмн. Михаило Јовановић; Овсеница: јмн. Севастијан Перић са 1. II. 1932.; Срп. Пожежена: јмн. Георгије Драгић; Петрово Село: јмн. Дамаскин Рацков; Сока: јереј Милутин Јаношев са 1. IV. 1932.

Изјава захвалности

Поводом смрти миле ми супруге и матере премилог ми јединца
ЕКАТАРИНЕ (Нине)

сматрам за своју дужност да и овим путем изречем своју захвалност и благодарност свима који су при погребу чинодејствовали или нам лично у преголемој жалости од помоћи били, или нам писмено или усмено утехе пружили.

Најискренија хвала Високопреосвећеном Господину Епископу Др. Георгију Летићу моме духовном оцу, на изјави саучешћа, којом нам је високом пажњом својом души утехе пружио.

Од срца хвала браћи у Христу окружним протопрезвитерима Слободану Костићу темишварском и Урошу Ковинчићу арадском, даље намеснику Милану Николићу пароху кетфелском, Кости Мијатовом пароху нађфалском, Станимиру Поповићу пароху сараволском, Стевану Поповићу адм. чанадском, који су нам драгу покојницу опојали и до хладног гроба испратили.

Наособ хвала окружном протојереју Слободану Костићу који се у свом до суза дирљивом говору у св. храму са милом нам покојницом опростио, а уједно и присутним вернима оцртао бедно стање удовог свеште

ника, те нам много утехе пружио у преголемој жалости.

Хвала месном учитељу г. Бугарину и супрузи му г-ђи Марији учитељици, који на глас смрти миле нам покојнице дођоше и свугде нам од помоћи и утехе беху и букет цвећа на одар положише.

Хвала г. Бури Миланковићу учитељу арадском који нам милу покојницу до гроба испрати и тиме засведочи своје пријатељство наспрам дома нашег.

Хвала месном чиновништву, које је на одар миле нам покојнице леп венац положило.

Хвала месној цркв. опћ. управи, која је за погреб како цркв. звона, тако исто и барјаке бесплатно дала.

Хвала месном немачком ватрогасном друштву које је из почасти, драгу нам покојницу корпоративе до гроба испратило.

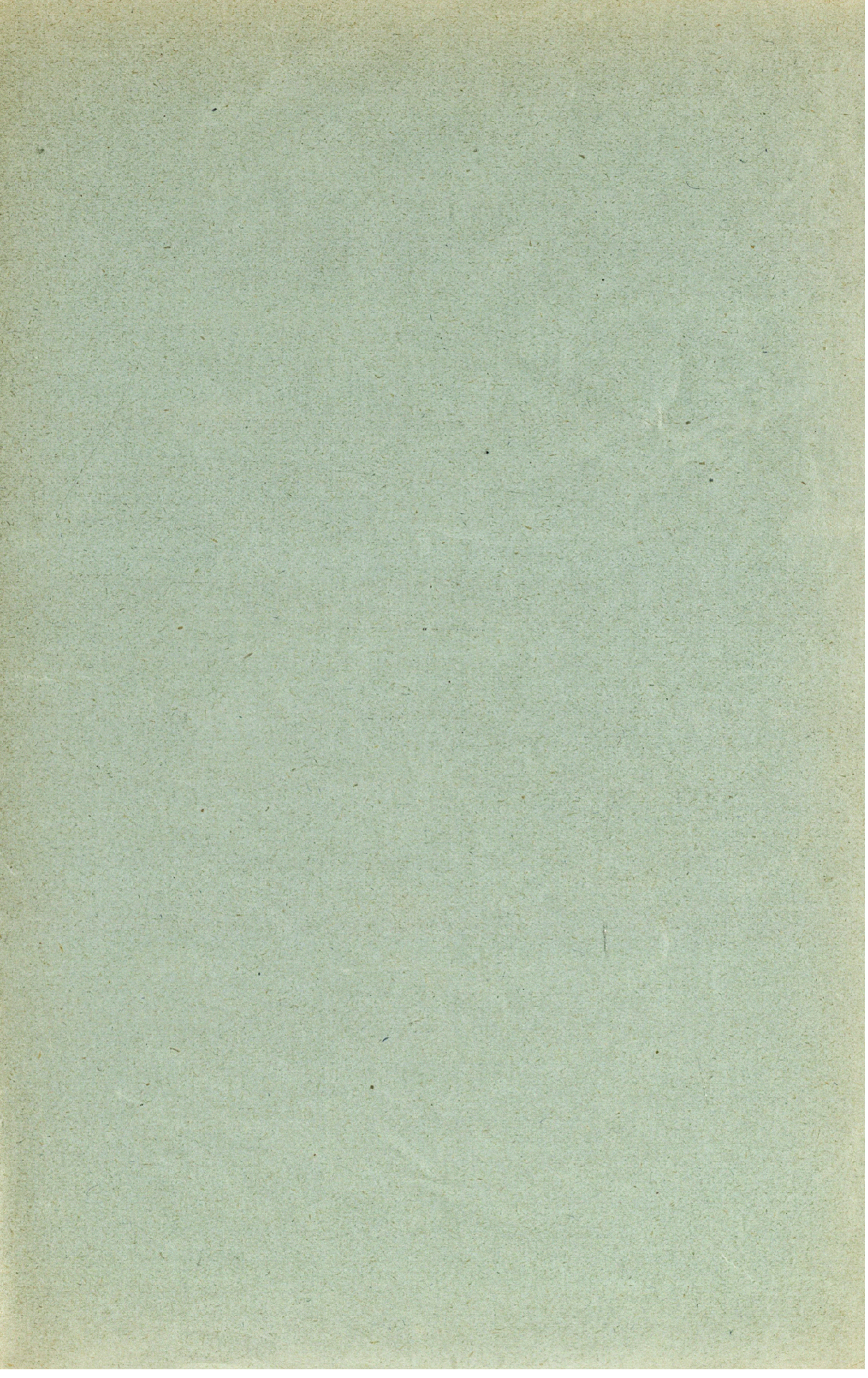
Хвала комшикама и комшијама, који нам драгу покојницу за вечан пут опремише.

Хвала мојим милим парохијанима и парохијанкама, који сви дођоше, да своју милу попадију до гроба испрате и тиме своју љубав и поштовање засведоче, како наспрам драге нам покојнице, тако исто и наспрам свог несретног пароха.

Хвала свакоме, ко нам је било усмено или писмено саучешће изјавио.

У Срп. Св. Петру 10. 23. јануара 1932 год.

Ожалошћени МИХАИЛО син и
ДУШАН ПРЕДИЋ парох, ожалошћени супруг-

Штампарија
„СЕБАКОВА„ Вел. Кикинда
1932.